

PRZEKURZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* przekurzył się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład s.v. przekurzyć).

Zajć się pobieźnie; przen [w czym]: Leviter attingit studia, Tylko fie przekurzył w náuce/ trochę fie pouczył. Mącz 439d.

Formacje współrdzenne cf KURZYĆ.

MN